FAUSTUS
ANDRELINUS

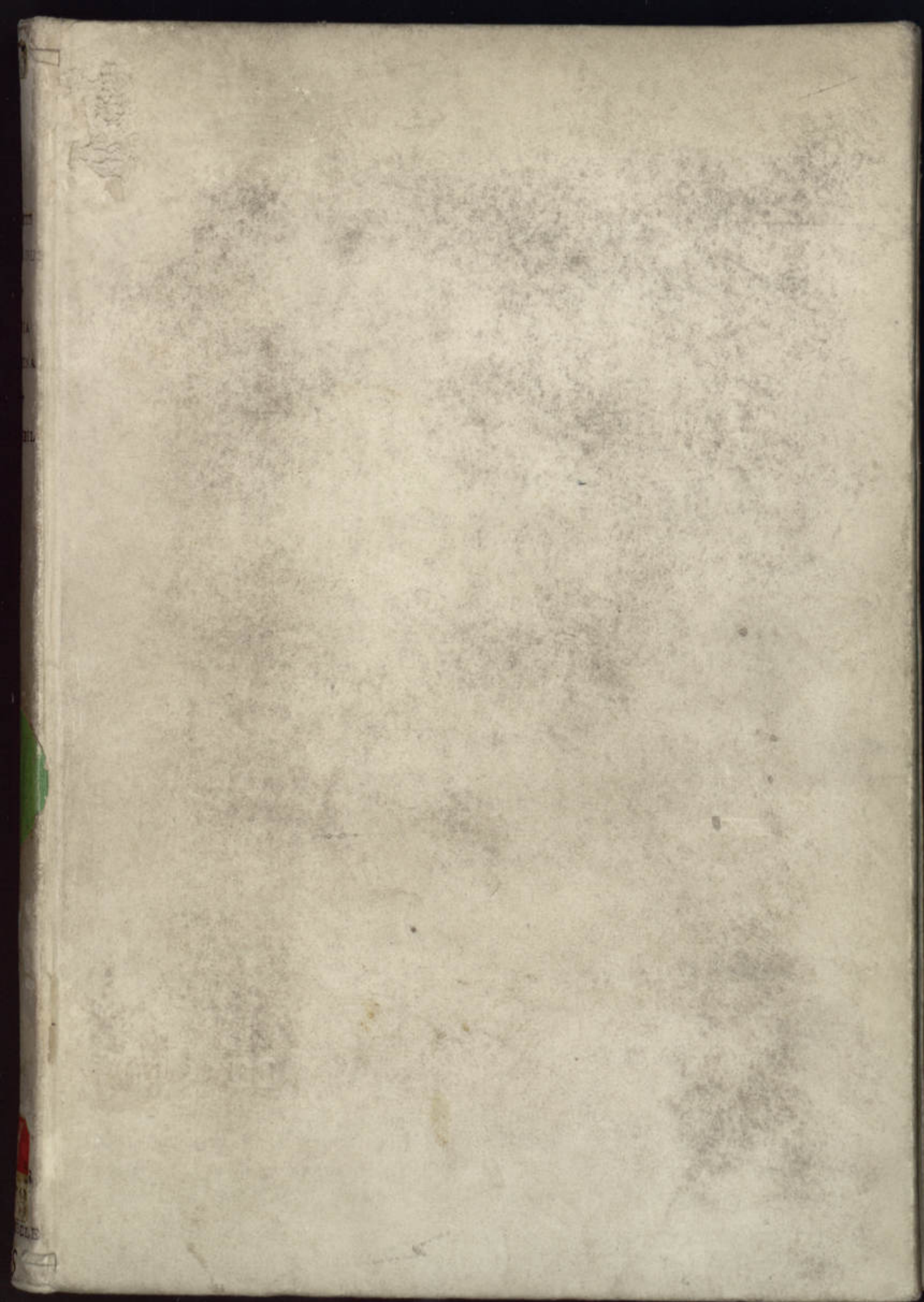
—

VARIA
CARMINA

—

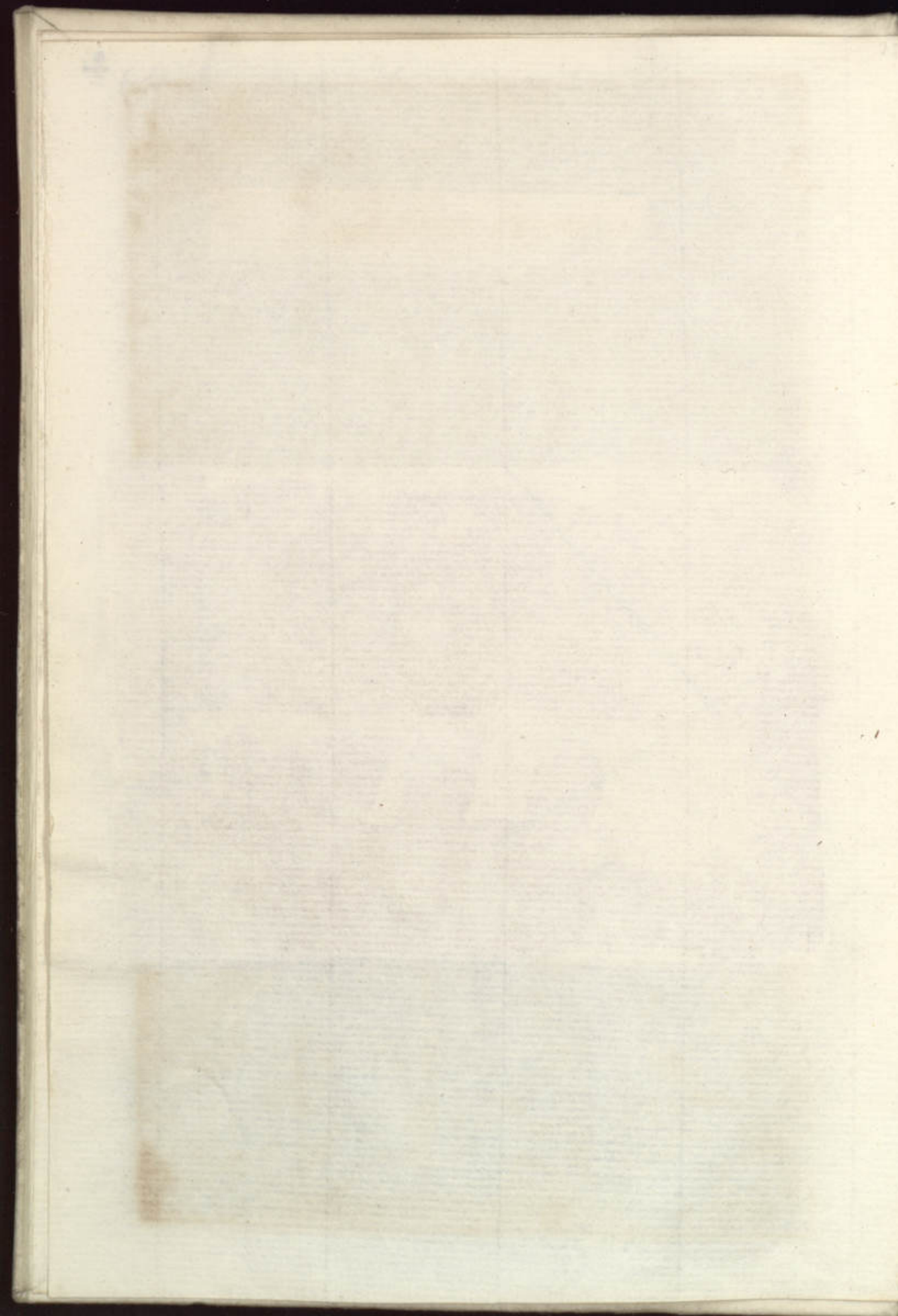
RECUEIL

6 — Buccolica
7. — Epistolae proverbiales et morales
8 — De influentia syderum x
9 — Epithalamium de Claudia regia et francisco Valesiorum Duce.
10 — De fuga Balbi ex urbe Parisia.
11. Elegia funesta Nepharii sceleris heretici.
12 — De gestis Legati
13 — De obitu Caroli octavi xx
14 — Lex secunda de origine Juris
15 — De moralibus et intellectualibus virtutibus.
16. — Hecatodistichon

P.Fausti Andrelini Foroliuiẽsis poetę Laureati atq; Oraroris Carissimi Epistolę pro- uerbiales & Morales longe lepidissime: nec min⁹ sẽten tiosę.

Argumenta

Sequētiū Epistolarum secundum proximā quæ nuncupatoria est argumenta

Epist olę.I.

q̄ hactenus in procudendo tantum carmine insudauerit:nunc demum solutem orationem aggrediatur

Epistolę.ii.

Amico reconsiliato aut ratio aut nunq̄ fidendum

Epistolę.iii.

q̄ Aeneis non ab omnibus intelligatur dubiam habens cum illa de palmam

Epistolę.iiii

Non esse antiquatis:obsiteratisq; verbis vtendum

Epistolę.v.

Non habendum esse cum fœmina commercium

Epistolę.vi.

Temporis iactura nichil esse neq; perniciosius neq; detestabili⁹.

Epistolę.Vii.

q̄ pueri ab optimo præceptore candidis tum litteris:tum moribus sunt imbuendi

Fpistolæ.viii.

Labores ocio ante ponendos

Eistolæ.ix.

q̄ ideo epistolas scribat Adagijs scatentes:quo paucis magna & moralia impleantur

Faustus Illustri Franciæ Cancellario Ioanni de Ganay Meceonati suo felicitatem

a Gerē diffusiore tecū epistola Illustris Cancellarie: in tantā rerū molē sustineres vt athlas ille cœlifer esse videaris Helleboro: nec pauco sane indiget: p loquaciorē: q par sit: thersitē referat: apud eū præserti. cui non mō supuacanea nō legendi: sed ne respirādi qdē ociū supsit Quid eni iportuno locutore stultiti⁹ aut dici aut excogitari pōt: Itaq; laconē poti⁹ q̄turturāise quar. ne & plixior fiā: q̄ ipe veli: & tu pl⁹ æquo degraueris: Extremæ siqdē demētiæ foret: in eā me gratulitatē incidere. quam in alijs danādā duco. Guidōi rupeforti puerbiales ac morales nescio quas epl'as idcirco dedicandas cēsui: qm̄ nihil vnq̄ ptermittebat: qd ad meu l' iuuādū vl' ornādū attineret. Nā quo altiori fastigio emirebat: eo hūaniorē se pbebat in oēs psertim litterarij noīs pfessores Quāq̄ int eos sū ego: tāq̄ nycticorax ad solē: vel nihil vel parum admodū intuēs: ingrati: mendaces itē: ac æs alienū cōflentes grauissime qdē apd psas plectebāt. sed i ingratos seuerius: q̄ in alios aīaduertebāt: q nihil tā detestabile sit. q̄ collatū in se beneficiū nō agnoscere. Maior insup adagialiū apd me epistolaꝝ aceruus congerit: quæ nihil aliud oīno præt publicū affectāt Ne supiter carta ceū: puluereūq; sitū imarcescāt. Eas cui iusti⁹: q̄ aut tibi: aut Germano fratri deuoueā: certe habeo neminem: vt pote q vtriq; vsq; adeo obstrictus sū: vt nūq̄ verbis cōsequi possī. Nō mihi centum linguæ siniorasq; centum ferrea vox. Esto in faceto rure infacētiores nugas offeram. Artha exerses persarū Rex nō tā donū: q̄ donātis aīm: exosculat⁹ ē. Nec eos dii aspnāt q̄ cū thura nō hēāt salsa tantū mola litent. Vale O & præsidiū: & dulce decus meum

Eiusdē Fausti ad illustrem Franciæ cancellarium Guidonem Rupefortem Epigramma

Hactenus antiqua strinxi noua carmina lege.
　Nunc laxo certis verba ligata modis
Fastidia petit varium mea musa palatum
　Non vno est semper mensa paranda cibo
primum igitur parui fructum donamus agelli
　Crescat vt auxilio copia larga tuo
Si forte aspirans de rupe fauonius ad sis
　Cornua fœturæ plena recentis erunt

P. Fausti Andrelini Foroliuiensis poetæ Regij Ad illustrem Franciæ Cancellarium Guidonē Rupeforte Prouerbialiū moraliūq; epistolarum. Liber. i.

Argumentum Epistolæ. i.

Quod hactenus in procudendo tantum carmine insudauerit: nūc demum solutam orationem aggrediatur

SI existimarem illustris Cancellarie. me eo in albo esse in quo vel antiqui vel recētiores oratores inscribuntur: nihil certe aliud facerē: q̄ aut noctuam aqlæ: aut testitudinem pegaso commiserem: Oratorium enim munus non modo primo ribus labijs non gustaui. nec extremis digitis attigi sed ni limine qdem salutaui. Nō nichil sum conatus: illud peniculatī effigiare: cæterū vix ad vmbrā ꝓxim⁹ accessi: q; operi manus artificiūq; defuerit Sub cēsurē aleāq; tuā venit hoc quicquid ē vmbratilis simulachri. Quū iudiciū hēas ad ppēdiculū ad amussimq; quadratū nō tātū crepidā (vt Apellus sutor) sed totā poteris imaginē nō indigne cēsere. Nihil inuenies oīno quo vel Demosthenis vel Ciceronis lucernā oleat. Nāi carmine ꝓcudēdo omnē ferme etatē cōsūpsi. atq; vtinā exquisito poti⁹ q̄ nūeroso: Vergiliū (vt ait. Seneca) illa felicitas ingenij soluta oratione destituit Nō inficiantur cū alij tū in primis versicul⁹ ille cōsularis Ciceronē: alioq latīi parē tē eloqui: inuitis (vt aiunt) musis cecinisse. O fortuuatā natam me cōsule Romā. Felix q' adiuuāte natura potuit Vtrūq; dicēdi genus asseq Oīs quippe ars repugnāte natura (si Quintiliano credit) vel parū vel nihil prorsus valet. De me inter oratores (vt ingenue fatear) iure dici potest protritū ac vulgare ꝓuerbiū. Nūquid & saul inter ꝓphetas? Sed volui multa degustare: quippe qui fastidientē habeā stomachū ex diutina scribēdi carminis agitatione. Qui aūt fieri potest vt poeticā qs calleat: oratoriā aūt ignoret? Quū ex ipo carmine pedestris oratio ꝓfluxerit? Alia est (vt scis) noscēdi filiratio: Alia vero contexēdi Exercitatione cōsūmatur quicqd natura arteq; pcipit. Vbi absit exercitatio: Ibi aut naturalis āt artificialis peritia vt cesset necessū est. Cū tota virtutis laus (vt pclare scriptū est a Cicerone) in ipa tantū actione cōsistat. itaq; vt demū ex tabula manū tollerē: tumultuaria succisiuaq; lectione recognoui non nullas (quoad potui) epistolas: quas iamdiu ad vario) sicut mos est) vel amicos vel inimcos pcipitauerā. Eas tibi nūc apati dico de uoueoq;. Dixeris fortasse: & merito qdē Quid mihi Fauste cū epi

stolis istis tuis: siculis gerris. persicisq́ nugis vaniorib⁹. Scio ego mi suauissime Guido: haud illas esse: q̄ preclaris ac maximis tuis in me beneficiis respōdeāt: Sed vt authoritate tua elephātos ex muscis facias: & paruo pedi magnos calceos circūdes Si æqui bo niq́ feceris. forsitā ex arido pumice ea in futurum scatebit aqua cui (vt arrogantiuscule loquar) vel exūdans Nilus inuideat. Vale

Argumentum epistolę ii.

Amico reconciliato: aut raro aut nunq̄ fidendum.

C Ogerer ꝑfecto Antonii more sardinio ꝑfusi⁹ dissolu tiusq́ ridere quis Licini⁹ Crassus: seu photiō Heracu tusue aut philipp⁹ Romanorū imperator forē: quos id circo agelastos: id est irrisibiles nūcuparūt: q̄ ille semel in vita hi vero riserint nūq̄. Quis ita frontē caperat: superciliumq́ subdu cit: Quin plane democritū ageret domi forisq́ cachinātē: excla mantēq́ illud Lucretii carmen O cæcas hominū mētes o pectora cæca. Quū tu qui litteras: ne de facie q̄dē agnoscis: ī omnes tum doctos: tum morigeratos oblatres: Quod certe periñ est: ac si au deat. vel culex elephantē mordere: vel formica leonē tōdes Nō ignorabat in duobus corporib⁹ vnā eandēq́ esse & meā & fernā di animā: sicuti amicitiæ candor ac vis exigit Quæ demū aut ho re. Sallustio vera est: quū idē velle idemq́ nolle accesserit Tu ve ro tā sanctæ tāq́ feruenti beniuolentiæ inuidens: haudquaq̄ eru buisti: tāq̄ is qui frontē perfrictā habeas frigidā iter nos aquā suf fundere. quod quū olfecissemus: nō iniuria censuimus te aut no ctuā inter cornices: aut asinū inter simias habendū. Dii boni quā verax est plautinū illud Lupū eē hoīem hoī: qui qualis sit nō no uit. Nūc demū vela vertis: studesq́ duos parietes ex vna fidelia dealbare: & vno saltu duos simul apros capere Nā subinde dice re soles: opera nostra ita ad vnguē læuigata. pluteūq́ ac demor sos vngues sapiētia: vt ne a Momo quidē carpi queant. Eos ī pre sētia melle dulcoras quos prius aloe īamaricasti Ne ꝑstoleris re ciprocā laudatiōis talionē. Hoc enī esset mutuū mulos scabere senesq́ senes confricare Nos alteri⁹ frictione haud sane indige m⁹ vt pote qui vngues habeam⁹: eā ad rē non inhabiles Nos qui nobiscū habitam⁹: nō extraneos quærim⁹: nostrisq́ nos pedibus metimur Chilonis ꝑceptum imitantes pro foribus tēpli Appo linis inscriptum: id est nosce te ipsum. At tu duabus sellis

insides:sẽperq; aquæ inhæres Nec in solido consistis vnq̃. Tanta vteris & fluctuatiõe & ĩcõstãtia. Nõne hoc ẽ vel cothurno ĩstabili⁹ vel nebula vani⁹ ĩ pariete depicta:Te modo hũc modo illũ ꝑviri bus sauciare. Deinde illarũ abs te vulnus:demulicre. Tota via:toto ve cælo aberras.si arbitraris nos ĩ saxo venditare. Non sũ nobis oculi lolio viciati:qui serpẽte aquilaq; acuti in tueamur. Quo sũ tẽdat palpãs & subdola hæc adulatio. Nec tantũ aquæ lethæ æ bibimus:vt persij sim⁹ ĩmemores:sic ĩ assentatores excã descẽtis Bellũ hoc excute totũ:Quid nõ it⁹ habet Ne talpas putes:qui nõ vlularũ modo:ac Lyncũ:sed etiã caprearũ oculos habeãt Velĩ tibi persuadeas bifrontes nos Ianos esse. ĩ quos a tergo neq̃at vel ciconia pinsere vel asinus auriculas mouere. vel canis linguã exerere Te. qui nõ nouit:tollat:illiq; cẽtones facias q alb⁹ an ater sis nesciat. Nos aũt non potes vllo quouis pacto supplantare:qui te ab vnguiculo ad summũ capillũ quiq; intus & ĩ cute exploratũ habem⁹ Vna manu panẽ ostentas:altera lapidẽ cælas Quod quidẽ est litũ melle gladiũ offerre: monstrũ alere:clauum clauo trudere:tragula iniicere:fabricã struere:palpũ obtrudere:teq; vestitu ac creta occultare:Introrsus turpẽ:sed summa ĩ pelle decorũ. Neq; a simulata crocodilli natura alienũ. qui viso a se homĩe statim illachrymat eundẽq; mox deuorat Hinc crocodilli lachrymæ:tanquã ficte:deuitãdæ nominãt. Tibi quã optime quadrat:quod de ficto:falsoq; amico scriptũ est ab horatio. Hic niger ẽ:hũc tu romãe caueto Sed quid horatiũ profero? tametsi ab Hieronymo & doctus & acutus appellat:quũ sub ouina pelle cauẽdos lupos præcipiat redẽptor ille noster:qui solus ẽ non tã renũ q̃ cordiũ perscrutator? piscaris tu quidẽ ĩ aere:in mariq; venaris:si ex palinodia exorare recõciliationẽ credas:prius testudo leporẽ cursu præuertet:currusq; bouẽ trahet:quã hoc vel a me vel a fernẽdo ĩpetres Semel stateram transilisti. Nõ ẽ ãplius hyrundo sub tectũ admittenda. Inimico recõciliatio aut raro aut nũq̃ fidas. ĩputandũ ẽ pisci:si rediẽs ad euasum semel hamũ deprehẽdatur. Stultũ ẽ dicere nõ putarã Frustra neptunũ ĩuocat qui secũdũ patit naufragiũ Veterẽ pelliculã haud facile exuit:quia diu fraudibus occalluit. Nõne oĩa tam ciuilia q̃ põtifica iura proclamant eũ sẽper malũ fore:quẽ semel malũ fuisse constiterit:eodẽ præserti mali genere? Nos neq; austeros admodũ:neq; inexorabiles ariopagitas dixeris. An nescis malo nodo melũ cuneum querendum esse? Si tibi machæra est. & nobis vrbi

na:sua est & formicis ita:Si a fronte a tergoqꝫ diligēti⁹ cōsiderasses in eadē prora ac puppi remū duxisses ab ouoqꝫ ad mala vsqꝫ aheneus inter nos murus stetisses Te vt euitemus ansam dedisti. fenestrāqꝫ aperuisti.Capra gladium quo mactaret adinuenit.Faber q̄s fecit cōpedes ipse gestat.In expuētem recidit quod i cælū expuit.Suo sorex iudicio periit Potes tu:qui mali fontē repperisti:tuoqꝫ iumēto accersisti:cū Ouidiana phyllide nō i merito conq̄ri.Heu patior telis vulnera facta meis.Proprio ligone se ip̄m p̱cutere:vinetaqꝫ sua cædere:ac in factā a se foueā decidere:quā imprudens incautūqꝫ sit:vel lippis atqꝫ tōsorib⁹ notū ē.Esto i pristinā nostrā necessitudinē recipiaris dic sodes dic iquā cuinā vsui eē possis:i re p̄serti litteraria?ei nēpe cui & canis i balneo Quid gracculo cū fidib⁹:Quid asino cū lyra?quid sui cū amaracino?Vide q̄ti te faciam⁹:vł laudātē vł vituperātē?Vino vēdibili haud opus est suspēsa hedera.Canis qui plurimū latrat peraro mordet.Qui ex se ipsis dependent:& tibi & tuis simillimis laqueū mandant: mediūqꝫ vnguem ostendūt.Non elephas.culicem:nec dentatim edentulos curat puerile est fulgur ex vitro metuere.

¶Argumētū Epłæ iii. Vale.

q̄ Aeneis nō ob omnibus intelligatur:dubiam habens cū Iliade palmam.

COntra flumīs tractū adniterer(suauissie Deli)si te mio p̱uocarē:essēqꝫ i caro:ac Phaetōte:ne dicā gigātib⁹ audacior:Si te:q emunctas purgatasqꝫ nares habeas naso suspenderem.Non cuiusqꝫ est nasum habere:nec Corinthum petere.Sed sæpius holitor valde opportuna loquitur.Latet & sæpi⁹ sordido in pāno sapientia:Non sum ego neqꝫ Harpocrates:neqꝫ Angerōa quorum alt ab Aegiptijs:altera ab Romanis obligato obsignatoqꝫ ore depinguebatur:ad silentiū videlicet īdicandū. Vnde vice p̱uerbii a Iuuenale vsurpat.Digito cōpesce labellum: Noscis dētem esse liguæ claustrū.ne aut tanquā cicada obstrepat aut rana seryphia obmutescat.Tātal⁹ ob garrulitatē ad īferos est detrusus.Amichæ autem tacendo perire.Omnib⁹ in rebus(teste phō)dānanda est defectio.Ne simus ex his.de qb⁹ dicit horatius Dum vitant stulti vitia in contraria currunt. Cui astipulatur & Neothericum illud adagium:haud quaquam aspernandum:Incidit scyllā cupiens vitare charibdim.Seu maius & aliud Incidit in prunas cupiens vitare patellam.Non ab re.Flaccus inquit. est modus in rebus sunt certi deniqꝫ fines. Quos vltra citraqꝫ ne

quit cõsistere rectũ Quare vt ẽ apud Homerũ. Circe Vlyssẽ admonebat Extra vndã & fumũ longe cõpelle carinã. Qui vero errantẽ ĩtuetur: necꝫ mutire quicq̃ audeat: acsi oleũ in ore ferat nõ tam in culpa ẽ: q̃ si ille idẽ aberraret. Sicuti apud Athenienses piaculum erat: errãti viã non mõstrare. ita & mõstrãti non credere. Ne supcilliũ corruges: si Cato in Catonẽ ĩciderit: ac tecũ ex plaustro loquar. Nec remulco: sed plena vtar velificatiõe. Audiendus sẽp est. cui vt Lacedemõio Apolini quattuor insunt aures. Bos lass⁹ forti⁹ (vt refert Hieronimus) pedẽ figit: ĩ quem inuicus ceu Dares ĩ Entellũ procũbit. Quorsum hæc? vt intelligas in Aeneide quã tu propediẽ es aggressur⁹: agnũ natitare: leonemcꝫ submergi: necꝫ in ea reperiri quod pueri clamitãt: sese ĩ faba reppetisse. In Vergiliana nuce: quo altior nucle⁹ abscõditur. eo ignotior medulla latitat: nec eã quiuis sus penetrat. Aeneidos ego glaciẽ parthisis abscidi: foresꝫ aperui nec semel coactus sũ caput scabere: viuosꝫ ac crudos vngues arrodere. Non enĩ mihi. necꝫ it⁹ canebam. Nimirũ circulũ absoluit atꝫ omniũ punctũ refert: qui Gordii nodos ĩ Aeneide veluti Alexãder gladio dissoluat quisqs sec⁹ cẽseat: cornicũ: oculos cõfixerit. Habet Vergilius cũ Homero dubiã (vt Satyric⁹ testatur) facientia carmina palmã. Vrsina lingua ita Aeneida effigiauit: vt instar mũdi (auctore Macrobio) cõstructa videatur. Nã vti mundus: ita & Aeneis rerũ diuersitate concinãtur: si Crassi grauitatẽ Crispi breuitatẽ: Frontonis siccitatẽ: Ciceronis copiã: plinij Symachiꝫ piguedinẽ ac floriditatem: Si denicꝫ rini leuitatẽ: torrentisꝫ ĩpetũ requiras ĩ vna tantũ Aeneide cõperies: quæ quidẽ vna ẽ in omnibus: & omnia ĩ vna. Despumat illi⁹ vindemia ex varijs hinc inde racemis vndeciãnos selecta: eocꝫ prælo expressa: quale antea latini degustarãt nunquam. Defecatur & in ea vinũ omniũ palato ambrosia nectarecꝫ suauius. Vix ĩceptæ a Vergilio æneidos tanta fuit fama: vt sext⁹ propertius prædicare non dubitauerit.

Cedite Romani scriptores. Cedite Graij.
Nescio quid maius nascitur Iliade.

Cui Ouidius astipulaẽ scribens. Et profugũ Aeneã alitæ primordia Romæ Quo nullũ latio clari⁹ extat op⁹. Maro ad Augustum rescripsit de Aenea suo tantam quidẽ rem inchoatam esse: vt pene mẽtis vitio defecisse videẽ. papinius Vergilii Simia: non erubuit Thebaida duodeciã se ãnos elucubratam hisce versib⁹ allo

qui.Nec tu diuinã æneida tẽta.sed longe seq̃re:& vestigia sp adora.Alexãder Roman⁹ Imperator dormitur⁹ iubebat sp ceruicali Vergiliũ supponi:sicut & Homerũ Alexãder Macedonũ Rex ille vt ad Aenæe:hic ad Achilis typũ sese fingeret Vergilius nullius expers disciplinæ:neq̧ laude(vt inquit Macrobius)extolittur neq̧ vituperio deprimitur:quẽ Augustin⁹ scribit ꝑpterea a paruulis legi:vt videlicet poeta oĩm preclarissim⁹ atq̧ optim⁹ teneris ãnis ebibat:nec ita facile obliuiõe aboleri queat.Caue igiť ne illotis pedib⁹ tã diuinã interpretationẽ attentes.sis & caput absq̧ lingua pedariãq̧ sẽtẽtiã sequaris neue canis ex illo bibas:Caue inq̃ ne remis velisq̧ nauiges:& sero phryx lapias:Ardea icassũ aquã culpar.Vtere vsurpato ab Au.Cæsare prouer.idẽ festina lente:nam vt Catoni placet sãt cito:sit sat bene.A seipso fallitur.qui sibi est aut:Menius Sese autem fallere nihil est:neq̧ vanius:neq̧ perniciosus. Vale.

Argumentum Epistole.iiii

Non esse antiquatis:obliteratisq̧ verbis vtendũ:

DOleo in imensũ q̧ hactẽn⁹ ad parietẽ:sau poti⁹ ad mortuũ verba feceri:q̧ q̧ sis asin⁹ stramẽ pluris faciens:q̃ aurũ.Ftei mentis iops est:q sanctũ canidet:& ante suẽ rosas margaritasq̧ dispgat.Si cogitassẽ nihil retibus trahere nũq̃ certe pressissẽ quẽ cogor i presẽtia pollice vertere Surdo asello natura est fabella.quũ dolã.quatu ad rubricã læuigareris attuli.quid igiť loquẽdi sartagine abuteris:ac mecũ quasi cũ matre Euãdri sermocinaris?Vet⁹ rãcidũq̧ lardũ sapit.q verba multis iã sæculis oblitterata:& a sequenti demũ ætate exauctorata reuocare in lucẽ studeat:sempq̧ in ore habeat:aut venosũ Accium:aut verucosũ Pacuniũ.Queadmodũ & is qui ꝑ furfureo pane aplũdam ꝑ fœtido vino floces vsurpabat.Et imperator Hadrian⁹ adeo vetustatis amator:vt Ciceroni Catonẽ:Vergilio Ennium:Sallustio Cæcilium pretulerit eandemq̧ iactatione de Homero ac Platone iudicauerit.Quoties quoties admonui vt & atticis Gellii noctib⁹ iuigilares:& i Macrobi.Vectiũ symposito cõuiuareris:illic si pceptorẽ nõ austris imisisses:audiuisses vtiq̧ viuẽdũ eẽ morib⁹ ꝑtitis:q̧ honesti:q̧ sobrij:q̧ modesti fuerit:pñib⁹ aũt verbis loquẽdũ Audiuisses &.C.Cæsarẽ a toto cœtu sũmo plausu exceptũ Qui prio de genealogia libro scriptũ reliqt:isolẽs atq̧ infrequẽs verbũ tanq̃ scopulũ euitãdũ esse.Nisi vsu renascatur:penes quẽ

vis est(vt testat̃ Horati⁹)& norma loquẽdi. Saltantem camelũ fa-
cit: qui antiquã recẽtiorib⁹ ruditatẽ ostẽtet In fœcũdi qppe igenij
est p̃mõstrantẽ. quãq̃ illi debet̃ plurimũ; nõ excedere. Haud imme
rito posteri & de deo & de natura conquererent̃: si quod maiores
vl̃ labore vl̃ idustria excogitarũt nõ possẽt & minores illud idẽ
& melius fortassis cõperire. dũmodo ea rerũ curiositate exagita
rent̃: ad quã prisci neruos oẽs intẽderũt. Nõ alijs nec plurib⁹ cer
te mẽbris: q̃ & nos sim⁹ cõpacti erãt: neq; igenio nepotib⁹ præsta-
rẽt nisi pgnauitate ignauia: p cõtẽplatiõe torpedo: pvigilia som
nus obreperet. Quo iunior eo sane perspicacior Es tu me hercle
senex bis puer. Immo sẽper puer. Nõ addã ampli⁹: ne verbũ qui-
dẽ vnum. Inexperti ẽ agricolæ annosã arborẽ trãsplantare. Quis
funẽ in puteũ demitat: scienterq; deiectũ extrahat? Duræ ceruici
paranda est securis. Vale.

Argumentum Epistolæ. V.

¶ Non habendum esse cũ fœmina commercium.

VEreor mi Francisce ne aquã i cribrũ igerã bouẽq; ad ce
roma mittã: q. s. ad corp⁹ scribã atq; pectore. Quippe
qui sis vl̃ pistillo retusior vl̃ betho aere crassior Nõne
iure censẽd⁹ es Horeste Labeone q; insanior? Nonne exclamare
libet Sary ricũ illud O medici mediã ptundite venã Cũ meretricia
voragine vsq; adeo imergaris: vt inde ebullias nusq̃? Cur anticy
rã nõ aduolas? vt illic Helleboro cerebũ expurges Ira naso deci-
dat dũ te aceto abluã eẽ dũq; huic⁹ ad viuũ attigã? Qui q nõ de-
bet agit: quod nõ vult adinuenit. Nescis insane nescis fœminam
ãplecti: nihil aliud oĩno eẽ: q̃ aut hamũ deuorare: ãt diaboli visca
rio itricari: aut i sinu ignẽ quo exuraris deferre. Virũ eni ac mulie
rẽ tanq̃ ignẽ: paleãq; nũq̃ insufflare cacodæmõ cessat: donec & ac
cẽdat: & iflãmet. Muliebre cõmerciũ æque pfecto: atq; igniuoma
Chymera euitandũ est Sẽper flãma fumo ẽ proxima. Stipula quũ
proximat: stati ignẽ icẽdit: oleũq; flammis adiicit Quoties fœmi
nã adis. existimes te iferni (vt ait Hieronim⁹) ianuã igredi: satha-
næq; sagitta penetrari. Fœmĩa siquidẽ fuit ab initio peccati aucu
patrix: eritq; sẽp i exhaust⁹ malorũ fomes: quod nõ ignorãs Ori-
genes fœĩam iqt esse peccati caput: diaboli arma. paradisi expul-
sionẽ: delicti matrẽ ãtiq legis corruptionẽ. Nullũ extat i fœmina
mẽbrũ: quod vl̃ auaritiã: vl̃ latrociniũ: vl̃ proditionẽ vl̃ igluuiẽ
vl̃ luxuriã homines brutificãtẽ nõ redoleat pro quib⁹ explẽdis

quid cōtra ius:fasq; perpetrauerit tū maiorū:tū minorū exēplorū adeo latus ē cāpus:vt satius sit tacere:q̄ pauca dicere Nūq̄ alta excogitabit q fœmiarū accessib⁹ gestiat. Scortū si vt cœpisti: cōsectaberis:explumoso stati glaber fies:viuāq; ad cutē tōdeberis illud eñ vt nō iscite a plauto scribit:mare ē:vt ē quod des:deuorat:nūquā abūdat:imo mare nō ē mare sed meretrix mare est acerrimū: Aethiopē dealbat p fœminā collaudat. Bonā vel nullā vel phœnice rariorā cōperies. Et qd demū coitus ē? nisi viriū eneruatio & vt hippocrates pdidit leuis qdā morb⁹ cōmitialis: Quapter iterrogatus pythagoras qn̄ cōcūbendū esset:cū te ipo respōdit:ifirmior fieri volueris. Vulgatum ē & apud græcos adagiū de milesiis qui luxu:nequitiaq; diffluentes omne virilitatis robur perdiderant

id est milesii quōda fortes

ac si euiratos:effœmiatosq; dicerēt Cur igit porc⁹ ex epicurii grege iuolueris Cur latiniæ stercore depaseris? Cur fētie sordes ibibis Cur sardanapali icētiuis ad libidinē plūis obdormitas stertisq; quita dū lie a tāgit vmbra? Nōne imētē venit Epictet⁹ ille phūs q iterroganti Hadriano iperatori qdnā amor esset. Respōdisse fertur Ociosi pectoris molestia:i puero pudor:i virgie rubor ifœmia furor:i iuuene ardor:i sene risus:i derisore delicti neqtia. Anignoras luxuriā leonino capite serpētiaq; cauda depigi? qm̄ voluptati soror est tristities:& pœnitātia mœror q̄ comites subsequūtur. Facile syrenū cantus pterit q vlyssē agat. Veneris stimulos diffriges si ociū fugias:studiū frequētes cōtēplatione rapiaris/ ab imodico cibo vinoq; abstineas. Ociosa quippe mēs p illicitas sæpi⁹ cogitationes euagat/ a qb⁹ adest sēper sublimiū rerū meditatio. A. comico insup poeta doceris:sine cerere & baccho venerem frigescere: quia vt Hieronymi verbis vtar. proxima sunt ori genitalia Vinū i quo (teste Apl'o) luxuria ē ebrietatis iceстusq; origo fuit. Nōne p=mo repto a se vino iebriatū & demū a filio derisū cōstat Lothopeā patrē cū filiæ inebriascent ad icestum atq; infandū concubitū illexerūt. Vt homini cicuta venenum est. ita & vinū Sicuti scribit Ari=stoteles ad Alexādrum. Nec iniuria Anacharsis rettullit vitē vuas tris pducere:vnā. s. voluptatis. alterā ebrietatis:tertiā cōtumeliarū rettulit & Aesop⁹ primā craterā a siti. secūdā ad hilaritatē tertiā ad voluptatē:qrtā ad isaniā ptiere. dido. Vergilia. exoptat i mēsa Bacchū lætitiæ datorē q; & ali⁹ sit furoris minister q Alexādrū illū magnum ipulit ad interimendum cōuiuam:quem proximiorem

chariorem q; habedat:nec nō ap ad diruendm: Pearsepolim conspicuū totius orientis caput. Longe plura dicerē nisi hac de revberi⁹ scripsissē:eo in opere:quod de domesticis externisq; couiuiisi scribitur. Vt igitur receptiui canam sumatiq; cū Hieronymo concludam.non tā æthenei ignes·Vulcania tellus:nō Veseu⁹ & Olympus tātis ardoribus æstuāt:vt iuueniles medulla vino plenœ:& dapibus inflāmatæ. Vale:& memineris luxuriosam iuuentam: senilem esse pœnitentiam

Argumentum. Epistolæ.vi.

¶Tēporis iactura nichl esse neq; perniciosius:neq; de testabili⁹:

Adulari & assētari nescio:ita & mētiri nō possū:si vel ild vel hoc possē:neq; i te neq; i alios certe abutivellē Domitianū videlicet imitat⁹. Anitos postremo a se adulatores reiiciētē & Epaminūdā ne loco qdē mētiētem: Assētari parasicicum ē:mētiri vero i qd grauiter apd psas aiaduertebat āt fraudulātū āt irrisoriū Socrates qpm⁹ moralē philosophiā ex cœle i terrā deduxit nefas eē arbitrabat aut veritatē occulere:āt mēdaciū concedere.ne asell⁹in pūgētem recalcitres: errantēq; inviā ducenti æque grās ac tetresti deo agas·Homo namq; hoi de⁹ est·Vtar aūt laconica dicēdi breuitate.vt intelligas posse me & angusta copiose:(a verbo absit iuidia& copiosa strictim differere.Nō possū nō succēsere:tenatū esse vt tantū numerus sis:ac fruges:absumus: abrutū q; referas:non hoim:nec certe videas nisi solū quod adest:quoq; psens est vt ibestia ratiōis expers:qua qui abutit.is est iure iterpecora cōnumerandus Si sisyphi saxum reuolueres:nō ita sieres iuuētā inventū abire. Nec esses pythagoræ oblitus pcipiētis duo tēpara esse q̄ maxime cōsiderāda:mane scilicet & vesperā Ob id aiebat Cato reddēdā eē ocij rationē. Scribit & idē cui cicero astipulat primū Scipionē affricanū nunq̄ minus solū fuisse q̄cū sol⁹nec minus ociū q̄ cū ociosus esset Ociū q̄ppe absq; litteris mors est inqt Seneca a viui hoīs sepultura. Antonius pius insequentis tpis ardeo habēdā rationē ducebat vt animo quoq; sciscitaret/ quidnā de se diceret/ emadās quæ beue rephēsa erant Tēporis iactura nihil est neq; pniciosus neq; detestabilius Lucro apponit quicqd vl die vel nocte elaborabat. Solonvn⁹ ex septē sapiēt ib⁹ dicere solebat se quotidie aliqd addiscētā cūsenescere. plato ita libros affectabat/ vt rex diō suis diceret Aristipp⁹ sp pecunias petit plato sēp libros:ingrediēs lectū Aristoteles plūbeā manu pile sumebat qne

cũq; in subiectũ vas æneũ decide & dormientẽ ad studiũ excitare Cleantes puteorũ aquas hauriebat noctuq; ortos irrigabat: vt interdiu cõmodius posset in studium phie incumbere Vnde vulgo id est ortorum irrigator cognominatus est. Appelles picturæ venustate in signis nunq̃ tam occupatam diem egit: quin artis lineam duceret. Quod & in prouerbiũ cessit: nulla dies sine linea plinius perire omne tẽpus arbitrabatur: quod litteris nõ impertiret: Tãta illi erat tẽporis parsimonia vt quũ lector q̃dã perperã enũciata reperiisset dixerit. ea ĩterpollatione se amplius decẽ versus perdidisse. Origenes neq; cibũ sumebat absq; erudita lectiõe neq; man⁹ habuit vnq̃ pugilari vacuas. Sp meditabat. Hieronymus quod ad dei tabernaculũ offerret. Augustinus Hieronymũ obnixe orat: vt se non tanq̃ in scripturarũ campo ludentẽ: sed in montib⁹ anhelantẽ adiuuet: q quis & senex & episcopus esset: tamẽ paratus erat vt ipe inquit a puero nõdũ anniculo edoceri. Taceo numerosã exemplorũ siluã. ne ea cõposito coegisse in vnũ videat ad inanẽ poti⁹ ostẽtationẽ q̃ ad legittimã tui & admonitionẽ & rephẽsionẽ. vt pterita vnda relabi neqt ita nec elapsũ tẽp⁹ reparari. Secũda curr⁹ rota: tametsi eodẽ in temore nunq̃ tñ potest primã attigere. Ad quod alludẽs persius sic ait. in ignauũ ad meridiẽ vsq; stertẽtẽ. Nã q̃uis prope te q̃uis temone sub vno Vertẽtẽ sese frustra sectabere canthũ. Cũ rota posterior curras: & in axe scdo Arbitraris forsitã sp imberbes te malas habiturũ O q̃tũ ẽ in rebus inane: Si mortales eodẽ in statu vsque quaq; pmanerẽt frustra igit hoĩem: & cato bullã: & seneca vas quassũ fragileq; iactatu nũcupasset. frustra manili⁹ cecinisset. Nascẽtes morimur finisq; ab origine pẽdet frustra senex ille idumeus exclamaret sese sicut fœnũ aruisse Quorsũ idẽ desleret: hoĩem quasi florẽ egredi: conteriq;: ac velut vmbrã aufugere. Quorsũ antiquitas genio flores offerebat: nisi vt eẽt q̃ ocyssimæ vitę nõ imemor: q flos mãe virescens & ante vesperã arescẽs humanæ vitæ typũ imagineq; prese ferat. Nemo nostrũ ẽ mane: qui (vt refert Seneca) pridie fuerit quũ fluminũ more rapiamur iterq; loquẽdũ ĩmutemur: quemadmodũ fluct⁹ fluctuũ: sic & dies diẽ trudit. vnde fit vt nõ ab re Flaccus dixerit: Singula de nobis ãni predãt eũtes. Quid plura? si longissimã nostrã vitã cũ æternitate conferas: in eadẽ pene breuitate erit qua bestiolæ q̃dã sũt. quas Aristoteles: Ciceroq; cõmemorãt apud flumẽ ab Europa põtũ ĩfluẽs vno eodẽq; die & nascentes &

moriẽtes. O q̃ verissimũ est Horatii carmen. Vitæ sũma breuis spẽ nos vetat ĩchoare lõgã. Multa siqdẽ ĩter eos & offã: multa ĩter manũ & mẽtũ multa ĩter calicẽ & suprema labia accidere possunt. Sicuti Anceo. Antinoq;: ac Chalcãti euenisse legit: vt obiter Andragorã: Corneliũ. Senectionẽ Cesares duos: Aulũ põpeiũ: Lucium Vallẽ: Iuliũ Medicum: Appium Sanfeium: Anacreõtẽ poetam repẽtino: ĩopinoq; fato oppssos cõticescã. Ista & idgen⁹ alia pẽsitabis: si tibi occurrerit Ouidianũ hoc distichon Dum vires ãniq; sinũt tolerate labores: Sic vobis nullũ tẽp⁹ abibit iners. præpares senectuti nõ iniustũ a platone viaticum: nulliq; casui obnoxium vt quo te cõferas illud tecũ tãq̃ secur⁹ Bias deportes: Inexaustum indefessũq; Herculẽ imiteris: q ĩ ea qua tu es adolescẽtia voluptuarias oẽs illecebras abdicauit seq; vni tantum virtuti addixit: q; voluptas momẽtanea sit (vt voluit plato) malorũ esca virt⁹ aũt eterna laborũ merces Neq; Achilẽ aspernãdum putes: q breuẽ (vt est apud Homerũ) vitam maluit cum gloria: q̃ longissimã absq; gloria. Sẽp Catonẽ pre oculis habeas: quẽ affirmat. Cicero ita ad extremã vsq; senectutẽ vixisse vt se frustra natũ nõ existimaret. Vale

Argumentum epistolæ. vii.

q̃ pueri ab optimo præceptore candidis tum litteris tum moribus sunt imbuendi.

Spero certe pilã fore meã Frãcisce amãtissime si neq; tu sis rubro are facto pfractior/ neq; ego asellũ male partẽ ĩ rupes ptruserĩ. Adhuc hastã non abijcio/ nec harenæ cedo/ ĩ quã quũ tecũ digladiatur⁹ descẽderim/ haud in retiariũ (si sapias) ferula depugnabis/ sed digitũ exeres/ herbãq; (ni fallor porriges neq; turnũ pudebit ænæ manu cecidisse ĩmo toto audiẽte theatro exclamabis. Tua ẽ Fauste Lauinia cõiũx Costas ferro min⁹ trãsadigã: vt te demũ pœnitẽtẽ intuear: neq; p̃ceptoris monita veluti aquã mortario cõtũdẽtẽ Quis nõ mare cœlo cõmisceat vt eãdẽ cãtilenã recinã quũ tu vix pubescẽs studeas quotidie nũc hoc/ nũc illud scortũ demolere vt Salax ille iuuenis a Catone Cẽsorio redargut⁹/ q; sp fornicẽ ĩhabitaret/ & qd ĩiqore aĩo ẽ ferẽdũ a pedagogo nõ mõ nõ rephẽdaris sed tota ĩ pune suburra pmittaris spsisse oculos Ambo certe digni estis/ q ad areopagũ citemini cui nisi vtriusq; vitæ ratio cõprobet haud mediocrẽ vt parẽ pœnã luetis Nõ ita pfecto lasciuires si fuisses ab eo vt decuit hæc edoct⁹ iccirco puerũ ptexta ĩdui/ vt ex purpuræ rubore ĩgenuitatis pudo

te regat cordisq; figurã i bulla añ illi⁹ pect⁹ ãne aiv t eã ispiciés de
mũ se hoiem cogitet/ si corde pstiterit Sũpta aũt virili toga apli⁹ ñ
oportere nucib⁹ ludere nec a senis latere: qd possit & liceat vnq̃ dis
cedere sicuti & alcibiades a Socrate: & Cicero a cæuola aut raro
aut nũq̃ abscesserũt vt veũ eẽ videat. qd a Satyrico poeta cõscriptũ ẽ
Quædã cum pria resecẽtur crimina barba. alia vita. alia diera. alii
dies aliã vitam. aliosq; mores postulãt. Nõ eadẽ est ætas nõ mens
paul⁹ Christi· aplus: quũ esset admodũ paruul⁹: omia vt paruul⁹:
& loq̃batur. & agebat. demũ vir effact⁹ oĩno parulũ enacuauit: Ve
tusq; fermentũ expurgauit. preceptor qui nõ tã litteris q̃ morib⁹ i
signis: ẽ cũ ab aliis tũ a te potissimũ eligendus Oportet e i pueiũ (si
aristoteli ẽ credẽdũ) perinde a pedagogo atq; cupiditatẽ aratione
gubernari. natura tenacissima ẽ eorũ: quæ rudib⁹ animis percepe
rit. iuxta Flacci carmẽ Quo semel ẽ lmbuta recẽs seruabit odorẽ
testa diu. Verũ deteriora vsq; adeo tenacius ĩherent: vt elui possit
nunq̃. Quãdo facili⁹ bonũ i peius: q̃ i bonũ vitia cõuertãtur. Spar
tani ciuiũ suorũ oculos a contẽplanda asiatica ionicaq; luxuria re
traxerũt: quũ aliquanto faciliorem virtutis ad luxurrã: q̃ luxuriæ
ad virtutẽ transitũ viderẽt: Leonydas pedagog⁹. alexandrum phi
lippi. Macedonõ regis filiũ vitiis q̃busdã ĩbuit: quæ robustũ & ma
gnum quoq; regẽ sũt prosequuta. Neq;: aristoteles. cui ille postea
opã dabat: potuit vitiũ extirpare a puerili ĩstitutiõe i bibitũ adeo
a teneris (vt iquit. vergili⁹) assuescere multũ est plato cum quẽdã
alea ludẽtẽ redarguisset ille aũt diceret: q̃ pua o Plato reprehẽdis
at nõ paruum ẽ (respõdit cõsuetudo. Quis platonẽ non audiat: in
libro de sãctitate admonẽtem i primis iuuenũ curã suscipiendã eẽ
vt q̃ optimi viri fiãt: queadmodũ bonũ agri cultorẽ teneti ores pri
mũ plantas curare decet. ac aliis deiceps prouidere Si scholę litte
ris prodessẽt. morib⁹ aurẽ obessẽt: potior Quintiliano: videt bñ
viuendi ratio: q̃ vel optime sciẽdi. plura quidẽ scire: aut bene bea=
teq; viuere summã esse laudẽ affirmat augustin⁹: si facere vtrũq;
nõ possis lõge meli⁹ esse bene viuere: q̃ plura scire: percũctãte quo
piã q̃nã pueris discẽda forẽt: hæc iquit viri vsuri sint. Sed qm̃ Ho
rati⁹ memorię prodidit Neminẽ absq; vitiis nasci. optimũq; esse p
mimis vrgeat Præceptoris virtutes nõ vitia sũt imitãda: sicuti ro
mæ apher quidã: qui præceptoris alioq̃ eruditissimi: se omnino
æmulũ putabat: si ei⁹ liguæ stridorẽ tãtum vitio exerimeret Neq;
vitii esse ait. Hieronym⁹ hominẽ vnum laudare ialiis & in aliis lac

cusare. extollit i Tertuliano ingenium: sed hæresi damnat. in ori gene miratur scripturarum sciētiam: nō tamen recipit dogmatū falsitatē. In didymo: & memoriā & super trinitate fidei puritatem predicat: in cæteris quæ Origeni male credidit. ab eo se retrahit. Quemadmodū doctus præceptor: ambobus (vt aiunt brachiis) strictim est āplectendus: ita & i ndoctus manibus pedibusqꝫ reiiciē dus. Nemo nō esurit: qui cum famelico degat. Ex imperita offici na: non nisi expers artifex exit: Mali corui malum ouum nascitur Mala arbor haud bonos fructus parit. Alcybiades pugno magi= strū percussit: qui se nō intelligere homerū fatebatur adiuitqꝫ aliū homeri nō ignarū. Alexandro magno impensius adhereas: dice= re solito. se a philippo patre viuēdi. ab Aristotele vero præcepto re bene viuendi rationem & causā esse assequutum. philippus epi stolā ad Aristotelem scripsit: qua diis gratias agebat: q sibi conti gisset Aristotelis temporibus Alexādrum nasci: Hoc etiā de So= crate fecisse. platonē constat. Iure igitur cecinit iuuenalis. Dii ma= iorum vmbris tenuem & sine pondere terram Spiratesqꝫ crocos & in vrna perpetuum ver. Qui præcetorem sancti voluere paren tis Esse loco. Dedi absyntium melle (vt sentis) conditum: Dulcia vermes nutriunt. Amara vero aut expellunt aut enecāt. Vale.

Argumentum Epistolę viii.

Labores ocio ante ponendos

e St michi sane q difficilimū philippe: omniū quos terra sustinet ignauissime: aut aruncā aut venusinam ī te saty= rā nō scribere. Qui in vtrāqꝫ aurē: ac vtrūqꝫ in oculū ceu vitulus marinꝰ ita obdormiētes: vt a Somno ipso videaris. eo ra mo quassatus quo vergilianus palinurus soporatus depssusqꝫ ē Nec a graui isto lestargo q̄as/ neqꝫ a me neqꝫ ab auo excitari. Quā uis aqua calidissīa abluaris. Voceqꝫ stentorea. iterū atqꝫ iterū cōcla miteris. Gliris somno turgescis: q dubiæ cœnæ assuescas: Aeso= pi patina soporē irritat. Ad naturæ necessitatē sōno ē indulgēdū: quod sōno demit. Nā dū aliquid vt ait. M. varro mussitamꝰ. pluri bꝰ certe horis viuimꝰ. Audi quid de sōno vt altos interi cōticescā dicat. Ouidiꝰ. Stulte quid est somnꝰ gelidæ nisi mortis imago: Lō ga quiescēdi tēpora fata dabūt. Disce & a plinio gallos excitēdis ī opera mortalibꝰ. rūpendoqꝫ sōno esse a natura genitos: cū sole cu bitū eūtes. Quitaqꝫ castrenū vigilia ad ensa laboreqꝫ reuocantes. Nec solis ortū i cautis pauētes obrepe Agesilaꝰ lacedęmōiorꝫ rex

somno eo:vt refert plutarch⁹:vtebatur:nõ qui iperaret:sed cui a reb⁹ gerẽdis iperaretur. Alexander magnus dicere solebat duab⁹ se potissimũ causis mortalitatẽ fragilitatẽq; hũanã itelligere:som no scilicet & coitu. quas sola nature infirmitas pareret. Studio ad uersaẽ somnus. Illud elucubrationis ẽ:hoc autẽ aut laxatiõis aut desidiæ:Simul flare sorbereq; difficile ẽ. Nasturtiũ quo persæ ꝑ somno vtebãtur:nõ papauer tibi ẽ edãdum:ne eorũ similis efficia re qui & ociũ laborib⁹:& rubiginẽ splẽdori præstare putãt. Si tuis te pingo colorib⁹:mihi tamẽ ist hic neq; seriẽ neq; metiẽ:nolo tibi esse nec tutor nec patruus. Sed ne a more Horatiana sim alienus. Alba linea:omnẽ vitæ colorẽ exęquo. Satyricorũ partes sũt:ne si bi quidẽ ipsis parcere:vt demum i alios tutius liberiusq; i vehãẽ tuto linguam contra cæteros stringit:qui anteriore sese mãtica i tueaẽ. Est enim scænico nõ idignũ:si Clodi⁹ accuset mæchos. Ca tilina Cethegũ:i tabullã syllæ si dicãt discipuli tres. Et de virtute loquuti clunẽ agitẽt. Nemo nõ nouit Ciceronianũ i Catilinã mor sũ:debere omni vicio carere. qui in aliũ sit parat⁹ dicere. Ecquid demũ iertia ẽ? nisi nascẽs i latebrie lãgor:ex ocio torporesq; ꝓue niens? quæquidẽ ab Atheniẽsib⁹ nõ aliter i forũ q̃ delictũ aliquod protrahebatur:vt ad laborem industriamq; excitaretur Tibi autẽ quidẽ vellico:cæterum pænelopes telẽ retexo. Quũ tu cuculo:la certa:lupoceruario:accerione sis obliuiosior:adeo mẽtem habes cymeriis tenebris atriorẽ No forsã culmos excuti ii eos qui albis affectãt equis præcedere. Quiq; tuo ipsi⁹ exẽplo deterreãẽ ab hu iusce modi inertia Optimũ est aliana bene vti insania. iuxta carmẽ illud vulgi sermone protritum. Felix quem faciunt aliena pericu la cautum

Vale

Argumentum Epistolæ. lx:

¶ q̃ ideo Epistolas scribat adagiis scatentes: quia paucis ma gna & moralia complectuntur.

Nodũ Andrea si scyrpo quæris:& apinas:tricasq; inuesti gas cum a me petis/ cur epistolas scribã vndiq; adagiis scantes vixq; ab. Apolline intelligibiles. Iuxta epigram maticum illud. Nõ auctore tuis opus est:sed Apoline verbi filiũ disrumpã mãsumq; in os inferã. postea quam mammæ lallare:& buas atq; papas infãtiliter balbutire nõ desinis. Ne scilicet videa ris aquam expumice. aut ab asino lanam postulare. linumq; lino cõnectare. & ab eo velle nandi modum ediscere qui nunquam vel

cortice vel vesica natauerit. Ego (vt scias) non consulto scribendi stilum obscuro: vt tenebras iudicibus offundã: sicut & Nigidus figulus: & Heraclitus Ephesius de industria fecere. Ille vulgo culpatus est: hic Scotinos cognominat⁹ ob imodicã. s. quam affectauit intelligendi cæcitatẽ. Sed ne claudi more pilã tenere censeat: tẽtãdã esse orbitã duxi: nulli actenꝰ ꝑtritã: qua me quoq; possim Tollere humo: victorq; virũ volitare p ora: Ingenerosũ est: vt ait Seneca sapere solũ ex cõmẽtario. Nullũ certe præuiũ sequor: vel pessimũ vel optimũ: ducẽ me ipsũ habeo. Publicam viam perambulat vel occæcat⁹ phyneus: nõ vt ẽdũ est aliorũ filo: nã crambe bis posita: vt grecorũ parœmia fertur: mors est. Si nõ detur cacumen ascẽdere: laus erit radici non adhesisse. In magnis (vt inquit Propertius) & voluisse sat est. Quid vtilius habes ꝓuerbiis: quæ succosa breuitate vberiorẽ sẽsũ moralẽq; disciplinã cõplectantur) prout agit & Salomon: quẽ refert Hieronymus adagijs vitæ instituta cõposuisse. Ille vna ego alia ĩcedo via Prouerbia talpis tenebricosa lyncibus ꝑspicua. Nihil est Dædalo inuiũ. nihil decocto ĩexpertũ nichil alchimendi impenetrabile. Sagax canis latẽtẽ ferã odorat Debet oratio. qua & stoici vtebãtur tãq̃ pũctũ esse cui necaddi qcq̃ nec diminui queat: quo ludat extra omnem alioꝝ aleã. Nõ ĩficio: Ciceronis ingeniũ Romano ĩperio par fuisse: latinæq; facũdiæ pomeriũ protulisse: tamen a caluo attrit⁹: a Bruto elũbis vt pote supuacaneus eneruatusq; nuncupat. Nõne augustum est legis scriptum: Interpretatio autẽ latissima? palmam obtines: qui mare cõcha includit. Ceterum discipulus aut quãq̃ improbandus est: qui quod ignorat sciscitetur: ꝑferẽs aliena verecũde discere (vt facere plato consueuerat) q̃ sua impudenter ingerere. Ne Hieronymus cum stomacho loquatur: scire quo nescias. A cum inuenit: q acũ quærit. Viã qui nescit: qua deuẽiat ad mare: eũ oportet amnẽ quærere comitem sibi. Quisquis manibus pedibusq; ad nititur veritatẽ in ꝓfũdo (vt voluit Heraclit⁹) demersã indagare: necesse est doctorẽ. vti. Sibylla phœbeo numine destituat. museũ interroget neq; indocto se cõmittat: Nã si cæcus sæcũ duxerit: ambo in foueam deciderint. Rara ꝑfecto auis est: eũ fieri magistrũ: q nunq̃ manum ferulæ subduxerit Tametsi Manili⁹ Senator. L. Apuleius: Syssarion Statuari⁹: & diuus quoq; Augustinus: insignes doctore nullo fuerũt. Ver nõ vna hyrũdo: nec æstatẽ calid⁹ vn⁹ dies efficit. Vale

Finis.

Idem de eodem.

Fausti pœtæ Regii Carmen in obitum Guidonis Rupefortis franciæ Cancellarii nunq̄ satis laudati.

Corruit heu vulso fortis munimine rupes.
Qua sedes clarij stabat amœna chori.
Gratam iterum toto sedem quesiuit in orbe:
Nec compos voti est musa nouena fui.
Alta igitur raptum sequitur super astra Guidonem:
Hinc cæca/ extincto lumine/ terra iacet.
Haud nouit forti thesaurum rupe latentem.
Proh cæco ignauus pectore gallus erat.
Mulciber irato fossis ioue iussus ab antris
Extulit/ in superos deposuitq; polos.
Assequitur tanto rectos pro munere gressus
Vnde fit idaliæ gratior ille deæ.
Nec curat(tanta est directi gratia tali)
Martia lasciuo membra fouere sinu.
Amissum infelix thesaurum galia deflet:
Sed quæ tarda venit/ vana querela venit.

Idem de ioanne Ganeo Guidoni Rupeforti. q̄ dignissimo successore

Ecquis paladia subnixus mente negabit:
Omnibus alternas rebus inesse vices?
Ecce iterum lux est tenebrosa reddita mundo:
Et redit amoto pristina forma chao
Sed nulla est franca tellus illustrior ora:
Tanta relucentis lumina solis habet.
Nam meus astrigero Ganeus ab orbe retraxit
Frācica laurigeras in loca sancta deas.
Quas secum insignis francæ moderator habenæ:
Duxerat in superas Guido beatus opes.
In noua sic abiit conuersus gaudia mœror.
Nec minor est francis fama renata plagis.
Duret ioannes ceruo viuacior ipso:
Lumine ne rursus terra sit orba suo.

Finis nouē epl'arū adagialiū P. Fausti andrelini iuxta musaꝝ videlicet numerū:& triū(quot charites sūt(epigrāmatum:

Impressum parisij per Nicolaū depratis pro Dyonisio Roce cōmorātii vico sācti Iacobi ad Intersignium Diui Martini.

[illegible]

